

Filip Maj
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

*O rozumieniu reguł „dezintegracji” i „dekonstrukcji”
(Kazimierz Dąbrowski i Michel Foucault)
[résumé]*

Tekst jest próbą zastanowienia się nad pojęciem „dezintegracji” w teorii dezintegracji pozytywnej Kazimierza Dąbrowskiego (1902-1980), polskiego psychiatry i filozofa, oraz pojęciem „dekonstrukcji” w teorii Michela Foucaulta (1926-1984), francuskiego socjologa i filozofa.

Reguły „dezintegracyjne” i „dekonstrukcyjne” można rozważać na różnych płaszczyznach i poziomach rzeczywistości. Są one próbą przededefiniowania wiedzy o świecie i człowieku w XX wieku. Reguły te wpisują się w problem analizy świata, czyli zastanowienie się nad pierwszymi zasadami rządzącymi poznaniem i rozwojem człowieka.

Pojęcie dezintegracji u K. Dąbrowskiego ma dwa oblicza jako dezintegracja „pozytywna” i „negatywna”. Punktem wyjścia u Dąbrowskiego jest wielopoziomowość i wielopłaszczyznowość osoby ludzkiej, ścieżka prowadzi od teorii ewolucyjnych do teorii osobowości. Można się zastanowić nad obliczami „pozytywnej” i „negatywnej” dekonstrukcji u M. Foucaulta. Foucault wskazuje na „anty”-humanistyczny dyskurs na temat człowieka: ciała, seksualności, zdrowia.